

Blind Guardian

Recenze – Somewhere Far Beyond (CD)

V červnu 1992, tedy necelé dva roky po skvělém „Tales From The Twilight World“, přichází na svět tahle jízda králů, kde tvorba Blind Guardian definitivně získává na zjevné svébytnosti s jakou útočila po celá devadesátá léta. Zatímco jsme v té době byli svědky doslova vyhubení valné části melodické větve německé power metalové scény, na formě Strážců neměly žádné tehdejší trendy sebemenší vliv. Naopak, kapela ve svém ranku ještě posílila a vybrousila svůj nejzářivější diamant k dokonalosti. Album, které je definovalo na dekádu dopředu.

Šlo ve všech ohledech o velký posun, a to ať už šlo o aranžérskou práci - skladby totiž získaly na podstatně větší komplexnosti a barvitosti, ale na druhou stranu neztratily nic z potřebné energie, nebo samotný skladatelský proces – z nahrávky bylo patrné, že si kapela se vším tak nějak více vyhrála. Výsledkem bylo kompaktní dílo, na kterém si každý fanoušek germánské metalové větve našel to své. Základem byly znovu kvalitní melodie, kterými zdejší skladby doslova hýřily. Celkově bych obsah „Somewhere Far Beyond“ rozdělil do tří skupin. Jednak jsou zde rychlé a úderné věci přímo navazující na minulost Blind Guardian, jako například hned úvodní „Time What Is Time“, „Ashes To Ashes“ nebo jeden z vrcholů nahrávky „Journey Through The Dark“, tedy nabušené hymnické songy obsahující všechny potřebné ingredience, které reprezentovaly jejich tvorbu do té doby, až na to, že tyhle skladby byly prostě ještě lepší, propracovanější - jejich refrény výraznější (začaly se vrstvit vokály) a kytarové party bohatší. Do této skupiny řadím i mohutný titulní song, který znamenal završení kompoziční práce Blind Guardian, coby power metalové jednotky vládnuoucí zřejmou touhou po velkoleposti a tahu na refrén. V životě jsem slyšel jen málo skladeb, které by takto autenticky navozovaly oslavnou atmosféru dávných věků králů, což budiž přičteno kdesi v dálce znějícím zvonům, které k nám doléhají zpoza vokálu Hansiho Kürsche.

Do druhé skupiny řadím přepychově proaranžované skladby jako „Theatre Of Pain“ a „The Quest Of Tanelorn“, což jsou věci korespondující s tezí o vývoji a vybrušování vlastní tvorby na hranici dokonalosti. První upoutá fanfárami hned ve svém úvodu, na což navazují nádherně klenuté vokály podporované nazdobenými kytarovými vyhrávkami Marcuse a Andrého. Druhá zaujme vygradovaným vrstevnatým refrémem a střídáním akustických momentů s říznějšími. To s jakou lehkostí tehdy dokázali Blind Guardian vystavět skladbu z mnoha na sebe navazujících melodií až bralo dech. Osobně si myslím, že jejich pozdější tvorba čerpala právě z těchto dvou skladeb, což bylo zřejmě to nejlepší možné řešení, protože si krefeldští udrželi svou vysokou laťku kvality ještě na hodně dlouho. Bylo zkrátka co dohánět. Na albu nenajdete nic progresivnějšího a nástrojově bohatšího (klávesy, orchestrální sekce simulující dechové nástroje a ovšemže také typické přebujelé vícehlasy) než „Theatre Of Pain“.

Třetí skupinu skladeb tvoří věci průzračnější, jako je intimně postavený předěl „Black Chamber“, kde silný Hansiho hlas podporuje pouze komorní piáno. Do této kategorie patří i obě věci honosící se názvem „Bard´s Song“. Zatímco první díl („In The Forest“) dokonale vystihuje svůj název, protože tenhle tradicionalistický popěvek podkreslený pouze akustickou kytarou, jakoby opravdu doprovázel tanec křehkých lesních žíněk kdesi na palouku uprostřed hlubokých hvozdů, osvětlených pouze září úplňku, tak jeho bujařejší následovník („The Hobbit“), je spíše středověkou hospodskou halekačkou oslavující bezstarostný život v Kraji, která dokonale vystihuje dobrosrdečnost a radost jejího vzrůstem malého osazenstva. Nic naplat, Strážci byli vždy silní v nastínění atmosféry imaginárních světů a v těchto lidově bujarých písních se to všechno naplno projevilo.

V závěru alba se nám dostane ještě bonusu v podobě dvou předělávek. Mám za to, že zatímco velmi povedená verze „Spread Your Wings“ od Queen, která reprezentuje spíše inteligentně řešenou popovější stránku Blind Guardian, je cestou vpřed, kdy si kapela pohrála s letitou hitůvkou svých velkých vzorů takovým způsobem, že jí zkrátka předělala do podoby plně korespondující s jejich vlastním stylem, tak řízná skladba „Trial By Fire“ od metalových klasiků Satan, je naopak spíše ohlédnutím do vlastní minulosti. Ať je to jak chce – „Somewhere Far Beyond“ považuji za dokonalé evropské metalové album a absolutní vrchol tvorby Slepých strážců. Dílo, ze kterého hudba Blind Guardian vycházela ještě hodně dlouho.

Redaktor: Stray (16.10.2010, z webzínu www.metalopolis.net)